

Stig »Snotten« Emmerik Poulsen:

Politiet konstruerede min sag via anonyme vidner

»Den verden, som Orwell beskriver i sin roman »1984«, er ikke langt fra virkeligheden i dag, hvad angår politi- og domfældelses-metoder.« Siger Stig »Snotten« Emmerik Poulsen, idømt hårdeste narkodoss herhjemme til dato, om det danske retssystems nyeste middel: Den anonyme vidneførelse.

Af STEEN UNO

satte Højesteret dog straffen til fængsel i 10 år.

I dag er Stig Emmerik Poulsen ikke i tvivl om, hvorfor sagen mod ham endte i de svimlende højder, som den gjorde.

Fra cellen i Horsens Statsfængsel lyder svaret prompte:

En proportionsforvrængende indsats fra dagspressens side samt to ANONYME vidners falske forklaringer til en politirapport.

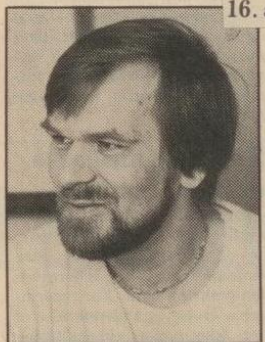
Manipulation

Politirapporten indgik i nævningesagen i Østre Landsret, hvor den indtog en central position.

På trods af dens betydning opnåede Stig Emmerik aldrig rettens tilladelse til at få de to vidners identitet oplyst af kriminalassistenten, der havde skrevet rapporten.

En efterfølgende afhøring af de to anonyme vidnepersoner kunne i givet fald have haft væsentlig værdi for forsvarer Bent Unmack Larsens bevisførelse og dermed eventuel indflydelse på domfældelsens udfald.

Stig Emmerik har sin egen klare forklaring på, hvorfor

»Via de to anonyme vidner kunne politiet manipulere med min sag efter forgoedt-befindende,« siger Stig »Snotten« Emmerik Poulsen. (Foto: Ernst Nielsen).

han aldrig fik oplyst navnene på de to anonyme vidner:

»Politiet ønskede at oprettholde hemmeligheden af vidnerne, fordi man ønskede helt bevidst og målrettet at manipulere med deres løgnagtige forklaringer mod mig.«

Den kontroversielle politirapport stammer fra 2. marts 1981. Det var dagen efter en dramatisk skudepisode i og uden for værtshuset »Cafe Frem« på Nørrebro i København.

Her dræbtes en af Stig Emmerik Poulsons nære kammerater, mens han selv slap med svære kvæstelser.

De to vidner gav i drabs-sagen politiet oplysninger om personen Stig Emmerik Poulsen, og dele heraf kunne senere bruges i anden anledning.

»Havde min forsvarer fået adgang til at afhøre vidnerne,

10. august -
16. august 1984

Politiadvokat Paul Kühl: »Efterforskningen på Vesterbro gav os en ny indsigt i det kriminelle miljø, hvilket medførte en øget anvendelse af skærpede retsmidler.«

som er identiske med min forhenværende kone samt hendes veninde »Anni«, havde han hurtigt kunnet dokumentere mangelen på enhver sammenhæng mellem min eks-kones forklaringer til politirapporten og senere forklaringer fra hende til politiet.«

Siger Stig Emmerik i dag.

»Ved at bevare anonymiteten sikrede politiet sig, at man praktisk talt kunne konstruere min sag efter forgoedt-befindende.

Også for fremtiden vil politiet ved at bruge en så bekvem arbejdsmetode frit kunne konstruere deres egne sager. Især hvis disse har lige så stor pres-bevågenhed, som min sag havde!«

Stig Emmerik er af den faste overbevisning, at politiet gjorde sig yderst få anstrengelser for at undersøge de to vid-

ners pålidelighed, herunder deres personlige relationer — eller mod-relationer — til ham.

»For eksempel var det en offentlig hemmelighed, at »Anni« var en uven af mig. Også min eks-kone, som i øvrigt har mange års psykiatriske behandlinger blandt andet som følge af tvangstanker bag sig, havde helt åbenbare motiver til at ønske mig hen, hvor beberet gror.

Men disse »detaljer« var der ikke en levende sjæl, som gad interessere sig for.«

I den situation følte Stig Emmerik voksede trang til at resignere i isolationscellen i Vestre Fængsel.

»Man har jo ikke en jordisk chance som sigtet, når politiet åbenbart er i stand til at få nabo til at angive nabo for hvad som helst.

Det kan åbenbart være fristende at skaffe sig af med sine venner og andre ubehagelige personer i sin nærhed, når man på forhånd ved, at man aldrig vil blive stillet ansigt til ansigt med den, man retter sine anklager imod.

Det er et taknemmeligt job at fortælle en løgnehistorie om et menneske, der ikke er til stede, og som ikke kan forsvare sig mod alle uhyrlighederne.«

Stig Emmerik finder det ryttende, at politiet kan få lov til at arbejde på den facon.

»Man har ganske enkelt IN-GEN muligheder for at forsvare sig, når man konfronteres med udsagn fra anonyme vidner.

Den verden, som Orwell beskriver i sin roman »1984«, er ikke langt fra virkeligheden i dag, hvad angår politi- og domfældelses-metoder!«

Den juridiske chef for efterforskningen omkring Stig Emmerik Poulsen, politiadvokat Paul Kühl fra Politigården i

København, afviser i dag, at politiet anvendte de to anonyme vidners forklaringer til politirapporten efter forgoedt-befindende.

»Årsagen til, at Stig Emmerik Poulsen og hans forsvarer aldrig fik vidnerne navne oplyst, er ganske enkelt, at vi på forhånd havde lovet dem fuld anonymitet.«

I retsplejeloven findes der imidlertid ingen hjemmel for, at politiet kan give vidner løfte og forsikringer om anonym beskyttelse.

Hertil siger Paul Kühl:

»Det er helt almindeligt, at man laver den slags aftaler. Hvis et vidne én gang er blevet lovet anonymitet under en efterforskning, bryder vi i anklagemyndigheden ikke dette løfte.

Til gengæld kan vi så heller ikke bruge vidnets forklaring som bevismateriale i retten. Vi anvender den udelukkende i efterforskningsøjemed. Det er sådan en slags intern aftale, vi har. Og den accepterer retten.

Det var præcis sådan, vi arbejdede i sagen mod Stig Emmerik Poulsen. Vi brugte ikke de anonyme oplysninger til politirapporten som beviser i retssagen, men ene og alene i efterforskningen som en slags indgang til sagen,« siger Paul Kühl.

Politiadvokaten siger, at han absolut nærer stor betænkelighed ved at anvende retsmidler som anonym vidneførelse.

»Det er både uheldigt og beklageligt, når forsvarer for en tiltalt svækkes på den måde.«

Ikke desto mindre må politiet og domstolene i dag gribe til stadig mere skærpede retsmidler i kampen mod kriminaliteten.

»Det er en kendsgerning, at vi i dag tvinges til at operere med retsmidler, som vi ikke tidligere har kendt til i nær det samme omfang,« siger Paul Kühl.

Retssystemets øgede brug af skærpede midler sker i en tid, da antallet af årligt registrerede overtrædelser af straffeloven har lagt sig til rette på et højt niveau.

Men de to omstændigheder har ikke nødvendigvis noget med hinanden at gøre, anfører Paul Kühl.

»Personligt mener jeg ikke, at kriminalitetsniveauet er blevet væsentligt optrappet i de sidste år.

At politiets og domstolens foranstaltninger kan synes betydeligt skærpet, kan også skyldes, at visse sager ofte i flæng tiltrækker sig pressens opmærksomhed i særlig grad.«

En likvidering til 30.000 kr.

»Hvad truslerne nærmere indeholder, kan man efterhånden læse om i aviserne hver eneste dag.

I narkomiljøet er det almindeligt at lægge psykisk pres på en person ved at rasere dennes lejlighed metodisk. Man smadrer simpelt hen alt, der kan have værdi for vedkommende.

I grovere tilfælde sætter man personen en pistol for panden. Eller man giver denne, hvis der er tale om en narkoman, en overdosis. Det er en yderst effektiv metode, fordi mordet kun i meget sjældne tilfælde lader sig bevise og opklare.«

Torben Juul Andersen henviser lige som rigsadvokaten til Michelle-sagen fra Frederiksberg for et par år siden. Her blev en narkohåndlanger formodet 30.000 kr. købt til at give narkopigen Michelle en overdosis heroin.

Han valgte imidlertid i stedet at myrde hende med adskillige knivstik i et parkanlæg.

»I rocker-miljøet drejer trusterne sig mere om interne chikanerier banderne indbyrdes. Man udstøder territoriale forbud over for rivaliserende grupper.

Men efterhånden er bander som »Hells Angels«, »Bullshit« med flere jo også dybt involveret i organiseret narkokriminalitet.«

Paul Kühl refererer specielt til avisernes dækning af den store oprydning i det kriminelle Vesterbro-miljø i København, det såkaldte »Vesterbro-kompleks«.

Et opklaringsarbejde, som kulminerede og afsluttedes sidste år med netop domfældelsen af Stig Emmerik Poulsen samt med byrettens frifindelse af eks-pornogrosserer Svend Thevis.

»Efterforskningen på Vesterbro gav os en helt ny indsigt i en række forhold.

Vi kunne qua denne viden således bedre sandsynliggøre over for retten, hvorfor vi mente, at der var behov for at tage skærpede retsmidler i anvendelse ved flere lejligheder.«

Det var også Paul Kühl, der brugte midlet »anonym vidneførelse« i sagen mod Stig Emmeriks nærmeste kammerat, John Kurup.

En sag, som i december sidste år blev afgjort med Højesterets principielle ja til anonyme vidner, og som kostede John Kurup 5½ års fængsel.

Truslerne fra miljøet

Rigsadvokat Per Lindegaard siger i dag, at begreber som bl.a. anonym vidneførelse først blev kendt i forbindelse med optrævlingen af »Vesterbro-komplekset«, fordi de kriminelle metoder med denne sag havde nået et sådant niveau, at retssamfundet ikke havde kunnet tolerere en yderligere eskalering.

»Der havde ganske enkelt ikke tidligere været lejlighed for sådan en slags retspraksis. Vesterbro-sagen samt Michelle-sagen på Frederiksberg gav retterne visse nye holdpunkter for at vurdere problemernes alvor og omfang.«

Indsigten i den kriminelle underverden på bl.a. Vesterbro er således direkte årsag til, at der i dag er skabt retslig præcedens for, at anonyme vidner kan benyttes som bevismateriale i retssager.

»Truslerne fra miljøet støder vi som regel først på, når de er blevet effektueret. Det er et begreb, som vi oplever de særlige resultater af.«

Siger souschef i den københavnske uro-patrulje, vicepolitikommisær Torben Juul Andersen.